

Der skal således være øget frihed til, at private – f.eks. en forældrekræds – får mulighed for en høj grad af indflydelse på, hvorledes deres egne børn skal passes i dagtimerne.

Forældre, der har bestemte ønsker til det pædagogiske miljø, deres børn skal passes i, får således med nyordningen en lettere adgang til at realisere deres idéer.

Ordningen vil f.eks. også kunne anvendes af virksomheder, der som led i deres personalepolitik vurderer det hensigtsmæssigt at kunne tilbyde deres ansatte pasningsmuligheder.

Det er imidlertid en grundlæggende forudsætning, at kommunen ønsker at medvirke til ordningerne, og selv om private – en forældrekræds eller f.eks. en virksomhed – har det primære ansvar for tilrettelæggelse og drift af ordningerne, er kommunerne ikke fritaget for at føre tilsyn med disse ordninger.

Kommunalbestyrelsen skal således sikre, at det ydede tilskud anvendes efter sit formål, herunder at ordningen udgør en forsvarlig ramme for de deltagende børn.

Da der er tale om en nydannelse, er det vigtigt, at udviklingen følges tæt, og med henblik herpå bliver kommunerne forpligtet til at orientere Socialstyrelsen om sådanne ordninger, inden kommunalbestyrelsen giver tilsagn om tilskud.

På baggrund af indhøstede erfaringer vil socialministeren i folketingsåret 1992–1993 fremsætte forslag til lov om revision af ordningen.

ad 4. Socialministerens adgang til at fastsætte (vejledende) regler for indretning m.v. af daginstitutioner ophæves.

Bistandsloven sætter kun få grænser for kommunernes handlefrihed på dagforanstaltningsområdet.

De få bindende regler er følgende:

- a. Institutionerne skal enten være kommunale eller selvejende institutioner, med hvem kommunen indgår overenskomst. Dette fremgår af lovens § 69, stk. 2. Denne bestemmelse blødgøres nu med forslaget om mulighed for »puljeordninger«, jf. ad 4.
- b. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med institutionerne. Dette fremgår af lovens § 71, som også omfatter »puljeordninger« etableret efter den nye affattelse af § 70.
- c. Der skal være en central pladsanvisning, jf. § 72. Denne bestemmelse lempes for så vidt angår »puljeordningerne«.
- d. Der er fastsat en øverstegrænse for forældrebetalingen, og der skal ydes fripladser efter regler fastsat af socialministeren. Dette fremgår af lovens § 73. For »puljeordninger« gælder særlige regler.

Socialministeren kan videre med hjemmel i den nuværende udformning af lovens § 70 udsende retningslinier for indretning af daginstitutioner, men denne bemyndigelse har ikke været benyttet. Denne hjemmel foreslås derfor ophævet.

Loven indeholder derudover i § 69, stk. 3, hjemmel for, at socialministeren kan udsende vejledende regler for institutionernes ledelse og drift.

Denne adgang er bl.a. benyttet til at udsende vejledende regler om opsigelse og flytning af børn.

Disse bestemmelser er alene af vejledende art, og de har derfor mere karakter af råd, som kommunerne på ingen måde er forpligtet til at følge.

Da udsendelse af vejledninger ikke kræver særlig lovhjemmel, og da der fortsat er en vis usikkerhed om karakteren af disse forskrifter, foreslås det, at hjemlen til at udstede vejledende regler ophæves. Det vil herefter stå helt klart, at kommunerne alene er forpligtet til at følge de bindende bestemmelser, som kan udstedes med hjemmel i bistandsloven.

Økonomiske konsekvenser.

Forslagene er økonomisk neutrale og har derfor ingen konsekvenser for de økonomiske forhold mellem staten og kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 2 og 3

Med de foreslåede ændringer bliver der mulighed for, at den kommunale dagpleje kan etableres i andre lokaler end private hjem, og at der kan være op til 10 børn i dagplejen, når der er mindst 2 personer, som varetager pasningen. Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4

Formålsbestemmelsen i § 69, stk. 2, er ny.

Nogle grundlæggende principper for dagtilbud til børn har bl.a. været behandlet i udvalget om børns dagligdag, der i sin rapport fra februar 1988 har peget på det ønskelige i, at der opstilles nogle generelle målsætninger for indsatsen og virksomheden på området.

Formålsbestemmelsen trækker følgende forhold frem:

– Dagtilbuddene skal ses som et led i områdets samlede tilbud til børn.

Tilbuddene til børn efter bistandsloven bør indpasses i en overordnet generel lokal børnepolitik, der sigter imod et varieret og differentieret udbud af mu-